

**שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מִמֶּלֶךְ
מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. ג"פ**

**בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מִמֶּלֶךְ
מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. ג"פ**

**בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן,
מִמֶּלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. ג"פ**

**צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן,
מִמֶּלֶךְ מְלֵכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. ג"פ**

כִּי מְלֹאכֵי יְצוּהָ לָהּ, לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָכֶיהָ.

יִישָׁמַר צֵאתָהּ וּבּוֹאָהּ, מִצֵּאתָהּ וְעַד עוֹלָם.

**אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָהּ. בָּטַח בָּהּ לֵב
בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר. גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל
יְמֵי חַיֶּיהָ. דִּרְשָׁה צָמֹר וּפִשְׁתִּים, וַתַּעַשׂ בַּחֲפֶז כַּפִּיָּהּ. הִיטָה
כְּאֲנִיּוֹת סוּחָר, מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָהּ. וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה,
וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחָק לְנַעֲרֹתֶיהָ. זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחָהּ,
מִפְּרֵי כַפִּיָּה נִטְעָה כָרֶם. חָגְרָה בְּעֹז מִתְנִיָּהּ, וַתֵּאֱמָץ
זְרוּעֹתֶיהָ. טָעַמָּה כִּי טוֹב סָחָרָהּ, לֹא יִכָּבֶה בַּלֵּילָה נֶרָהּ. יָדֶיהָ
שָׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפֶּיהָ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ. כִּפָּה פָרְשָׁה לְעַנִּי, וַיִּדְּיָהּ
שָׁלְחָה לְאַבְיּוֹן. לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבָּשׁ
שָׁנִים. מִרְבֵּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ. נוֹדַע**

בְּשָׁעִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ סֻדִּין עָשְׂתָה
 וּתְמָכָר, וַחֲגֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי. עִז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וּתְשֻׁחָק
 לַיּוֹם אַחֲרוֹן. פִּיהָ פִּתְחָה בַּחֲכָמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
 צוּפִיָּה הִלִּיכֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֹל. קָמוּ בָנֶיהָ
 וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֵלָהּ. רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאֵת עָלִית
 עַל כָּלָנָה. שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הִיפִּי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא
 תִּתְהַלֵּל. תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשָׁעִים מַעֲשִׂיהָ.

סדר קידוש לליל שבת

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רָצִי לֹא אַחֲסֹר: בְּנֹאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי
 עַל-מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי
 בַּמַּעְגְּלֵי-צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי-אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת
 לֹא-אִירָא רָע כִּי-אַתָּה עֲמָדִי שְׁבִטְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ הֵמָּה
 יִנְחֵמֵנִי: תִּעְרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלַחַן נֶגֶד צִרְרֵי דִשְׁנָתָ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי
 כֹּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל-יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי
 בְּבֵית-יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

דָּא הִיא סְעוּדַתָּא דְּחַקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין:

אַתְּ קִינּוּ סְעוּדַתָּא דְּמַהִּימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא
 קַדִּישָׁא. אַתְּ קִינּוּ סְעוּדַתָּא דְּמִלְכָּא, דָּא הִיא
 סְעוּדַתָּא דְּחַקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין, וְזַעִיר אֲנַפִּין וְעִתִּיקָא
 קַדִּישָׁא אַתִּין לְסַעֲדָא בְּהֵדָה.

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה, וישבת ביום השביעי, מכל מלאכתו אשר
עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי
בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות.

סברי מרנן:

על הפת

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם, המוציא
לחם מן הארץ.

על היין

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם, בורא פרי
הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו, וישבת קדשו באהבה
וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית, תחלה
למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת
ואתנו קדשת מכל העמים, וישבת קדשך באהבה
וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש השבת.

בשבת חול המועד סוכות כשמקדש בסוכה מברך תיכף ברכה זה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו,
וצונו לישב בסכה.

אָזמֶר בַּשְּׂבָחִין, אַמֶּלַעל גוֹפְתוֹחִין, וְהָאֵל דְּעוֹא קוֹמִיז וְשָׁרִי עַל עֲמִיָּה,
דִּיתַעֲנַג לְשִׁמְיָה, בְּמַתִּיקִין וְדוּבִישִׁין.
דְּבַחְקֵל תְּפּוּחִין, דְּאֶנוּן קִדִּישִׁין.

נִזְמִין לָהּ הַשְׁתָּא, בְּפִתּוּרָא חֲדָתָא,
וּבְמִנְרֵתָא טְבָתָא, דְּנִהָרָא עַל רִישִׁין.

יְמִינָא וְשִׁמְאָלָא, וּבִינְיָהּ כָּלָה,
בְּקִשּׁוּטִין אֲזֵלָא, וּמֵאֲנִין וּלְבוּשִׁין.

יַחֲבֵק לָהּ בַּעֲלָהּ, וּבִיסּוּדָא דִּילָהּ,
דְּעָבִיד נִיחָא לָהּ, יְהֵא כְּתִישׁ כְּתִישִׁין.

צוּחִין אָף עֲקֻתִין, בְּטִילִין וְשְׁבִיתִין,
בְּרַם אֲנַפִּין חֲדָתִין, וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין.

חֲדוּ סָגִי יִיתִי, וְעַל חֲדָא תִּרְתִּי, נִהוּרָא
לָהּ יִמְטִי, וּבִרְכָּאן דְּנַפִּישִׁין.

קָרִיבוּ שׁוֹשְׁבֵינִין, עָבִידוּ תְּקוּנִין,
לֹאֲפָשָׁא זִינִין, וְנוֹנִין עִם רַחֲשִׁין.

לְמַעַבְד נִשְׁמָתִין, וְרוּחִין חֲדָתִין,
בְּתִרְתִּין וּבְתִלְתִּין, וּבְתִלְתָּא שְׁבִישִׁין.

וְעִטּוּרִין שְׁבַעֲיָן לָהּ, וּמִלְכָּא דְּלַעֲלָא,
דִּיתַעֲטֹר כָּלָא, בְּקִדִּישׁ קִדִּישִׁין.

רְשִׁימִין וְסְתִימִין, בְּגוּ כָּל עֲלָמִין,
בְּרַם עֵתִיק יוֹמִין, הָלֹא בְּטִישׁ
בְּטִישִׁין.

וְיֵהֵא רַעּוּא מִן קָדָם עֵתִיקָא קִדִּישָׁא דְּכָל קִדִּישִׁין, וְטְמִירָא דְּכָל טְמִרִין
סְתִימָא דְּכָלָא, דִּיתַמְשֹׁךְ טָלָא עֲלָאָה מִגִּיָּה לְמַלְיָא רִישָׁא דְּזֶעַר אֲנַפִּין,
וְלִהְטִיל לַחֲקֵל תְּפּוּחִין קִדִּישִׁין, בְּנִהְרוּ דְּאֲנַפִּין בְּרַעּוּא וּבַחֲדוּתָא דְּכָלָא:

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְיָ רָעִי לֹא אֶחָסֶר. בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי,
עַל מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי. נִפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחֲנִי
בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צְלָמוֹת, לֹא
אִירָא רָע, כִּי אַתָּה עֲמָדִי, שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִתְךָ הֵמָּה יִנְחֲמֵנִי:
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צָרָרִי, דִּשְׁנֶת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי
רוּיָה: אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית
יְיָ לְאָרֶךְ יָמִים:

אַתְּ קִיְּנוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא, חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. אַתְּ קִיְּנוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא, דָּא
הִיא סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, וַחֲקֵל תְּפוּחִין קְדִישִׁין
וְזַעִיר אֲנִפִּין אַתִּין לְסַעְדָּא בְּהִידָּה:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת
לְדוֹרָתָם בְּרִית עוֹלָם. בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת
הִיא לְעָלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֶפְצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי,
וְקִרְאתָ לַשְּׁבֶת עֲנָג, לְקָדוֹשׁ יְיָ מְכַבֵּד, וְכִבְדָּתוֹ
מִעֲשׂוֹת דְּרַכִּיךְ, מִמַּצּוֹא חֶפְצֶךָ וְדִבַּר דְּבָר. אַז תִּתְּעַנֵּג עַל
יְיָ, וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בִּמּוֹתֵי אָרֶץ, וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלֵת יַעֲקֹב
אָבִיךָ, כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר.

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת ליי אלהיך, לא תעשה כל מלאכה, אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך, וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם, וינח ביום השביעי – על כן ברוך יי את יום השבת ויקדשהו.
 סברי מרנן:

על היין	על הפת
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.	ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

בשבת חול המועד סוכות כשמקדש בסוכה מברך תיכף ברכה זה
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לישב בסוכה.

אסדר לסעודתא, בצפרא דשבתא, ואזמין בה השתא, עתיקא קדישא. נהורה ישרי בה, בקדושא רבא, ובחמרא טבא, דבה תחדדי נפשא. ישדר לן שופרה, ונחזי ביקרה, ויחזי לן סתרה, דאתאמר בלחישא. יגלה לן טעמי, דבתריסר נהמי, דאנון את בשמה, כפילא וקלישא. צורא דלעלא, דבה חיי כלא, ויתרבי חילא, ותסק עד רישא.	חדו חצדי חקלא, בדבור ובקלא, ומללו מלה, במתיקא כדובשא. קדם רבון עלמין, במלין סתימין, תגלון פתגמין, ותימרון חדושא. לעטר פתורא, ברזא יקירא, עמיקא וטמירא, ולאן מלתא אושא. ואלין מליא, יהון לרקיעיא, ותמן מאן שריא, הלוא ההוא שמשא. רבו יתיר יסגי, לעלא מן דרגה, ויסב בת זוגה, דהות פרישא.
---	--

עַל נְהָרוֹת בָּבֶל שֶׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בְּזָכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל
עָרִיבִים בְּתוֹכָהּ, תִּלְיֵנוּ כְּנִרוֹתֵינוּ. כִּי שֶׁם שְׁאִלּוֹנוּ
שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.
אִיךָ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ, עַל אֲדָמַת נָכַר. אִם אֲשַׁכַּח
יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי. תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי,
אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי. זָכֹר יְיָ לִבְנֵי
אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִסּוֹד בָּהּ.
בֵּת בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתְךָ
לָנוּ. אֲשֶׁרִי שְׁיֹאחֲזוּ וְנִפֵּץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל הַסֵּלַע.

לְמַנְצָח בְּנִגִּינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר
פָּנָיו אֶתָּנוּ סִלָּה: לְדַעַת בָּאָרֶץ דִּרְכָךְ בְּכָל-גּוֹיִם
יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים | בָּאָרֶץ
תִּנְחַם סִלָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אָרֶץ
נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ
אוֹתוֹ כָּל-אֲפָסֵי-אָרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עֵת תְּמִיד תִּהְלֶתוּ בִּפְי: סוֹף דְּבַר
הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת-מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי-זֶה
כָּל-הָאָדָם: תִּהְלֶת יְהוָה יִדְבָּר-פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׁר שֶׁם קִדְּשׁוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ | נִבְרָךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קודם מים אחרונים יאמר פסוק זה:

זֶה | חֵלֶק-אָדָם רָשָׁע מֵאֱלֹהִים וְנִחְלַת אִמְרוּ מֵאֵל:

ואחר מים אחרונים יאמר פסוק זה:

וַיְדַבֵּר אֵלֵי זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵייוֹנוּ כְּחִלָּמִים. אֲזַ
יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם,
הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵה. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵייוֹנוּ
שְׂמִיחִים. שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ, כְּאַפִּיקִים בַּנֶּגֶב. הִזְרְעִים
בְּדַמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּחַ יִלֶּךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזָּרַע, בֹּא
יבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו.

לְבָנֵי קִרְחַ מִזְמֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַר־רֵי-קֹדֶשׁ: אֲהֵב יְהוָה
שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב: נִכְבְּדוֹת מְדָבָר בְּךָ עִיר
הָאֱלֹהִים סֶלָה: אֲזַכִּיר | רַחֵם וּבָכֵל לִידְעֵי הִנֵּה פִלֶּשֶׁת וְצֹר
עִם-כּוֹשׁ זֶה יִלְד-שָׁם: וְלִצִּיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יִלְד-בָּהּ
וְהוּא יְכוֹנֵנָה עֲלִיּוֹן: יְהוָה יִסְפֹּר בְּכַתּוּב עַמִּים זֶה יִלְד-שָׁם
סֶלָה: וְשָׂרִים כְּחִלָּלִים כָּל-מַעֲיָנֵי בְךָ:

אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עֵת תָּמִיד תִּהְלֶלְתוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר
הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת-מִצּוֹתָיו שְׁמֹר
כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם: תִּהְלֶלְתָּ יְהוָה יִדְבָּר-פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר
שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד: וַאֲנַחְנוּ | נִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

קודם מים אחרונים יאמר פסוק זה:
זֶה | חִלְק־אָדָם רָשָׁע מֵאֱלֹהִים וְנִחַלְתָּ אִמְרוּ מֵאֵל:
ואחר מים אחרונים יאמר פסוק זה:
וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה

הב לן ונברך
(או בל"א)
רבתי מיר וועלען פֿענטשען.
ועונין המסובין
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

ואם הם עשרה אומר המברך:
ברשות מרנן ורפנן ורבתי, נברך
אלהינו שאכלנו משלו.
ועונין המסובין [והמברך]:
ברוך אלהינו שאכלנו משלו
ובטובו חיינו.
מי שלא אכל עמהם עונה:
ברוך אלהינו ומברך שמו תמיד
לעולם ועד.

אם הם פחות מעשרה אומר המברך
ברשות מרנן ורפנן ורבתי, נברך
שאכלנו משלו.
ועונין המסובין
ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו.
מי שלא אכל עמהם עונה:
ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד.

בסעודת נשואין אומר המברך:
ברשות מרנן ורפנן ורבתי, נברך אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו
ועונין המסובין
ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו חיינו.
מי שלא אכל עמהם עונה:
ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו ומברך שמו תמיד לעולם ועד.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בטובו בִּחְזֵן בְּחָסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל
בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הִגְדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ
הִגְדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִינֵס לְכָל וּמַטִּיב לְכָל, וּמַכִּין
מְזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא כְּאֲמֹר: פּוֹתַח אֶת יָדָךְ,
וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הֵזֵן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה
טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ,
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה
זֵן וּמִפְרִנֶּס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

בחנכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפֶּרֶקֶן וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לפורים

בַּיָּמִי מְרַדְכִי וְאַסְתֵּר
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה,
בְּשַׁעֲמֻד עָלֵיהֶם הָמָן
הָרָשָׁע, בִּקְשָׁה לְהַשְׁמִיד
לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן,
טָף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד,
בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ
אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הִפַּרְתָּ
אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁכַּחְתָּ לוֹ
גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ
אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ.

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל,
חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן
הָרָשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם
תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם,
רַבַּת אֶת רִיבָם, דָּנַתָּ אֶת דֵּינָם, נִקְמַתָּ אֶת
נִקְמַתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוּרִים,
וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה וּפֶרֶקֶן כִּהְיוּם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כִּךְ בָּאוּ
בְּנֶיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָךְ,
וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בְּחֻצוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה
אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.